

Gödrök és áldáseső

Radu Gavriluț

Elhangzott: 2017 nyarán

84. Zsoltár: "Mily kedves a te hajlékod, Seregek Ura! Lelkem vágyakozva eped az Úr udvaraiba; lelkem és testem sóvárog az élő Isten után. A veréb is otthont talál magának, s a fecske fészket, hogy kicsinyeit oda rejthesse, oltáraidnál, Seregek Ura, Istenem és királyom! Boldogok, akik házában laknak, téged örökké magasztalnak. Boldog az ember, akinek ereje benned gyökerezik, s akinek szíve zarándokútra készül. Ha végigvonul a Baka-völgyön át, az a források völgyévé változik, a korai eső áldás bőségébe öltözteti. Egyre magasabbra emelkednek, a Sionon Isten jelenik meg nekik. Seregek Ura, hallgasd meg imámat, Jákob Istene, fordítsd felém füled irgalmasan! Isten, védőpajzsunk, tekints le, lásd meg fölkentéd arcát! Jobb egy nap a te csarnokaidban, mint ezer nap tetőled távol. Inkább álljak az Isten háza küszöbén, mint hogy lakjam a bűnösök hajlékában. Mivel Isten a nap és a pajzs, ő dicsőséget ad és kegyelmet. Nem tagad meg semmi jót azoktól, akik tiszta szívvel élnek, Seregek Ura, boldog, aki benned bíz!" (Szent István Társulati Biblia)

Egy másik fordítás szerint: „Átmenvén a Siralom völgyén, kutakká teszik azt, és az eső betölti az ürességeket, a tartályokat.” Én nagyon helyesnek találom ezt a fordítást, mert ez a zsoltár azokról a zarándokokról szól, akik Jeruzsálemben tartottak, és a Baka-völgyön mentek keresztül mentek. Ennek a szónak az eredete: könnyek, sírás, és ezért lett Siralom völgyének fordítva.

Ez a zsoltár a Kóráh fiainak zsoltára és ennek a zsoltárnak nagyon sok megfelelője van a mi életünkben. Sokan, akik az Úrhoz jönnek, nem értik meg, hogy a mi életünk egy utazás a Siralom völgyén keresztül. Ha megkérdezném azokat, akik itt vannak, akkor biztosan mindenki tudna beszélni a problémáiról, félelmeiről, gondjairól, amelyek ott vannak a szívünkben.

Amikor megtörjük a kenyeret, mintha sokszor megszokott módon tennénk a dolgokat, és hiányozna ez, amit a Kóráh fiai mondanak: „Lelkem vágyakozva eped az Úr udvaraiba; lelkem és testem sóvárog az élő Isten után. Boldogok, akik lakoznak a te házában.” Tudjátok, mit jelent az Úr házában lakni? Azt jelenti, hogy az Ő házában Ő a fej. Így mondta egy testvér: ha eljössz hozzám, a házamba, nem engedem meg neked, hogy oda tedd a képeket a falon, ahová te akarod. Ha eljössz, és azt mondd, ezt a képet tedd át oda, azt az ágyat pedig oda, akkor azt mondanám neked: Várj csak egy kicsit, ez az én házam, itt nem rendezheted át a dolgokat! Az Úr házában Ő a Fő, Ő az Úr. Mi meglátogathatjuk az Úr házat, de az Úr háza az a hely, ahol Ő a fej. „Boldogok, akik házában laknak, téged örökké magasztalnak.”

„Boldog az ember, akinek ereje Te vagy”. Mikor ezt olvastam, Pál jutott eszembe, amikor azt mondta, „amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős.” Meg vagyok győződve, hogy Kóráh fiai is tudták ezt. Mert senki sem találhat erősséget az Úrban, aki önmagában erős. Senki. El kell jutnod oda, hogy meglásd, hogy gyenge vagy, és csak akkor tudod elmondani te is, „boldog ember az, aki Benned talál erősséget”. Valóban, egy ilyen ember minden helyzetben talál erőforrást. Az Ő ereje az Úrban van. Az ő erőssége nem ő maga, az ő erőssége az Úr. Mit számít akkor, hogy milyen körülmények között vagyok, ha az Úr az én erősségem? És ezekről az

emberekről mondja itt tovább, hogy „ha átmennek a Siralom völgyén, kutakká teszik azt és az eső megtölti a tartályokat.”

A zarándokoknak ezen a völgyön kellett keresztülmenni Sion felé, és ez egy nagyon veszélyes völgy volt. Ezek a zarándokok csoportokban mentek, és ez a zarándokút nagyon kimerítő volt. Aki már volt Izraelben, valamennyire megérti, mit jelent sivár területen gyalog utazni. És ezek a zarándokok ott, a Siralom völgyében kutakat ástak és találtak vizet, és megállhattak, hogy vizet igyanak ezekből a kutakból. Ha te a Siralom völgyén még át, találsz ott kutat? A zarándokok egyik jellegzetessége, hogy ők a Siralom völgyében találnak kutakat.

Láttátok Dávidot? Amikor az amálekíták kifosztották Siklágot (1Sám 30.), elkeseredtek, a dolgok összebonyolódtak, az emberek sírtak, mert a feleségeik, gyermekeik, vagyonuk odalett. Nem volt semmi kiút. A nép pedig arról beszélt, hogy megkövezi Dávidot. És ebben a helyzetben Dávid az Úrra támaszkodott, és valóban talált egy „kutat”. Az Úr megerősítette, és azt mondta neki: Menj, üldözd őket, mert mindent vissza fogsz hozni. És Dávid felbátorodott, megerősödött, és elment és mindent visszahozott. A zarándokok találnak kutakat, mások nem találnak. Ha valaki utazó ezen a földön és úton van Sion felé, akkor nem kerülheti ki a Siralom völgyét.

Ha Pál életét nézzük, ő ezt mondja magukról, „mindenütt nyomorgattatunk, de meg nem szoríttatunk; kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe. Üldöztetünk, de el nem hagyatunk, tiportatunk, de el nem veszünk.” (2Kor 4,8-9). Ilyen élete volt Pálnak, aki az Úr munkájában volt! És az eső hasonlóképpen megtöltötte ezeket a tartályokat.

Olvasok még egy történetet a 2Királyok 3,5-20-ból: "Elment tehát Izráel királya, Júda királya és Edóm királya. Már hét napja bolyongtak az úton, és nem volt vize a seregnek, sem az utánuk hajtott állatoknak. Akkor ezt mondta Izráel királya: Hát azért hívta össze az Úr ezt a három királyt, hogy Móáb kezébe adja őket? De Jósáfát így szólt: Nincs itt az Úrnak egy prófétája, aki által megkérdezhetnénk az Urat? Izráel királyának egyik szolgája így válaszolt: Itt van Elizeus, Sáfát fia, aki Illés kezére szokott vizet önteni. Jósáfát így szólt: Valóban az Úr igéje szól rajta keresztül. Elment tehát hozzá Izráel királya és Jósáfát, meg Edóm királya. Elizeus azonban ezt mondta Izráel királyának: Semmi közünk sincs egymáshoz. Eredj apád prófétáihoz, meg anyád prófétáihoz! De Izráel királya így szólt hozzá: Ne mondd ezt! Hiszen az Úr hívta össze ezt a három királyt, hogy Móáb kezébe adja őket. Elizeus így felelt: A Seregek élő Urára mondom, akinek a szolgálatában állok, hogy ha nem nézném Jósáfátnak, Júda királyának a személyét, rád sem tekintenék, meg sem látnálak! De most hozzatok ide egy hárfást! Amikor a hárfás énekelni kezdett, az Úr keze megérintette a prófétát. Így szólt: Ezt mondja az Úr: Csináljatok sok gödröt ebben a patakmederben. Mert ezt mondja az Úr: Nem láttok szelet, nem láttok esőt, mégis megtelik ez a patakmeder vízzel, és ihattok ti is, meg a jószágaitok, az állataitok is. De ez még csekélység az Úr előtt. Ő Móábot is a kezetekbe adja. Leverték minden megerősített és minden fontosabb várost. Kivágtok minden termőfát, betömtök minden forrást, és kövekkel teszték tönkre minden jó szántóföldet! Történt másnap reggel, az ételáldozat idején, hogy egyszerre csak víz áradt Edóm felől, és megtelt az a vidék vízzel." (RUF)

Nem olvasom tovább, olvassátok el otthon, hogy lássátok, mi történik. Gödröket csináltak végig a völgyben, és végül jött a víz, és betöltötte a gödröket, és volt ivóvizük a királyoknak.

Ézs. 41,15-20. "Új és éles fogú cséplőszánná teszek. Hegyeket csépsz és törsz össze, halmokat zúzol pozdorjává. Feldobod őket, és a szél elhordja, a szélvihar szétszórja őket. Te pedig ujjongani fogsz az Úrban, dicsekedni fogsz Izráel Szentjével. A nyomorultak és a szegények vizet keresnek, de nincs, nyelvük kiszárad a szomjúságtól. De én, az Úr, meghallgatom őket, én, Izráel Istene, nem hagyom el őket. A kopár hegyeken folyókat fakasztok, a völgyek mélyén forrásokat, a pusztát bővizű tóvá változtatok és a szomjú földet vizek forrásává. A pusztában cédrust növeszték meg akácot, mirtuszt és olajfát. A pusztaságba borókafenyőt ültetek, kőrisfát meg ciprust. Hadd lássák, és hadd tudják meg, vegyék észre, és értsék meg, hogy az Úr keze vitte ezt végbe, Izráel Szentje teremtetten." (RUF)

És valóban így volt a Sion felé utazás közben, hogy mikor jött az eső, ezek a gödrök megteltek vízzel, és azok a zárándokok, akik szomjasak voltak, útban Sion felé találtak vizet. Lehet, hogy megkérdezitek, szellemi értelemben mit jelentenek ezek a gödrök, amiket mi készíthetünk? Azt jelenti, hogy amikor az Úr megaláz téged, akkor te is megalázod magad, megüresíted magad, és tudod, hogyha nem jön eső fentről, akkor nincs semmi. Nagyon sok ígéretet olvasunk a Bibliában. Elolvassuk és egyszerűen semmi nem ragad meg bennünk. De egyszer csak jön felülről az eső és elkezdünk látni. Elkezdünk táplálkozni ezzel a felülről jövő esővel, amely azokra az ígéretekre alapoz, amelyek ott voltak eddig is, de nem elevenedtek meg a számunkra, nem volt bennük élet. Mikor ezt olvastam, számomra világos lett ez a dolog.

Az alázkodásoknak ad kegyelmet az Úr. De ha te nem vagy alázkodó, akkor mit tudsz kezdeni a kegyellel? Szeretnénk megtapasztalni az Urat, de az Úr azt mondja: "Ha én bennem maradtok..." De ha te nem hallgatsz rá? Szeretnél győzelmet, szeretnéd, hogy legyen megtapasztalásod, de hogyan legyen? Úgy, „ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és megkapjátok.”

Ezek a zárándokok megértettek egy dolgot: Jeruzsálemben kell menniük. A szívük vágyakozott az Úr tornácaiba. Ez azt jelenti, hogy vágyakozz és akarj találkozni a testvérekkel, hogy keresd őket, hogy akarj velük lenni, hogy szeresd, becsüld és tiszteld őket.

Így hát testvérek, ha a Siralom völgyén megyünk keresztül, kutakká változtatjuk azt, és a gödrök el vannak készítve az eső számára, a felülről jövő vizek számára. Például, nagyon sokat imádkozok valamiért, és azt látom, hogy egyszer csak megjön a válasz onnan felülről. A mennyei víz megérkezett. Addig, amikor imádkoztam és az Igét olvastam, lehet tízszer is elolvastam már a János 15-öt, és megértettem és prédikáltam sok mindent. És egyszer csak megérkezett a mennyei eső és elcsodálkoztam. „Ha bennem maradtok, sok termést hoztok.” Az Úr kegyelmes.

Néha ez a Siralom völgy nagyon hosszú. Halmazódnak a bajok, a problémák, és egyszer csak megjelenik a fény. Külsőleg nem változik semmi, ez a völgy ugyanolyan sivár, ott vannak a vadállatok, ott vannak a problémák, de ennek ellenére öröme találsz. Ez a zárándokélet. Amikor nem találsz kutat, és a siralomvölgyet nem változtatod kutakká, akkor az nem zárándokélet. Az egy keserves vallásos élet.

Tehát elkészítették a gödröket, jött az eső, és a völgy megtelt vízzel. A zárándokok útban Sion felé ihattak ebből a vízből. Így mi is, testvérek, amikor az Úrral vagyunk, és az Úr megnyitja a szemünket, akkor a bajok közepette, a nehéz helyzetekben, amelyek nagyon elhúzódnak,

találunk vízforrásokat. Olyan ez a víz, hogy egyszerűen, ha iszol belőle, akkor többé már más után nem szomjazol.

Valaki egyszer így imádkozott, Uram, te bővelkedő életet adtál. Ez igaz, de vajon ez a bővelkedő élet, ami benned van, kiárad? Kinek használ az, ha ott van ez az élet és te mégis elégedetlen vagy, és nem árad ki ez az élet, hogy a körülötted lévőek meggyógyuljanak? Mi a haszna? Elégedetlen vagy, ha valaki csúnyán néz rád? Miért? Hol az az élet, amely kiárad? Miért nem tud kiáradni? Mert az edény nincs összetörve.

Hudson Taylor élete is így volt. Amikor meglátta, hogy Krisztus itt van benne, és Őt hordozza magában, annak meg kell látszódnia. Azért nem látszik semmi kifelé, mert jól el van rejtve bennem, és akkor Ő nagyon sokáig vár rám, míg én visszalépek, és helyt adok neki, hogy Ő megmutatkozhasson. Testvérek, hiszem, hogy a körülöttünk élő emberek csak akkor térnek meg az Úrhoz, ha látják az életünket. Nem mondom, hogy nem jók az evangélizációk, nem kritizálok senkit, aki ezt teszi, de az élet, ami kiárad belőlünk, az érinti meg az embereket. Az emberek látni fogják az életet.

“Mikor a Siralom völgyén mennek át, kutakká teszik azt és a mennyei eső megtölti a tartályokat.” Kutak, amelyekből mások meríthetnek, amelyekből a körülöttem lévőek meríthetnek. Elégséges az Úr minden szükségünkre? Igen, elégséges! Miért sírsz, gyermekem? Hagyd abba a sírást, ne sírj, hiszen itt vagyok Én.

Az Úr munkálkodjon az életünkben, hogy megértsük, hogy Ő mire hívott el minket. Mert Ő azt akarja, hogy ezekben az utolsó időkben, amikor olyan nagy zűrzavar van, és az emberek fejében olyan összevisszaság van, akkor legyünk mi azok, akik keresztyülmenve a Siralom völgyén, kutakká változtatjuk azt, hogy a körülöttünk lévőek tudjanak jönni és inni.

Szükség van munkásokra, olyan munkásokra – én is szeretnék ilyen lenni – akik várják a felülről jövő áldást, akik csatornák lehetnek, hogy az áldás eljusson az emberekhez. Mindazokban a helyzetekben, amelyeken keresztül megyünk, az Úr azt akarja, hogy ez a bővelkedő élet, amely bennünk van, felszabadulhasson és kiáradhasson. Nem számít, hol vagy, nem számít, milyen körülmények között vagy, nem számít, milyen nehezen élsz. Egy dolog számít: az edény legyen összetörve és az élet kiáradjon. Legyünk olyanok, akik naponta az Úrra nézünk, elfordítjuk tekintetünket a földi dolgokról, és minden nap feltekintünk Őrá. Ha így járunk, az Úr meg fog áldani. Ámen.